14 de febrer: Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, Patrons d'Europa

Text de l'Evangeli (*Lc* 10,1-9): En aquell temps, designà el Senyor altres setanta-dos; i els envià de dos en dos, davant d'ell, a tota ciutat i lloc on ell havia d'anar...

Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, Patrons d'Europa (s. IX)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatică)

Avui celebrem sant Ciril i sant Metodi, germans en la sant i en la fe, considerats apòstols dels eslaus. Sant Ciril, de menut, aprengué la llengua eslava. Al voltant del 861, el govern imperial encarregà a Ciril una missió entre els "jàzaros" del Mar d'Azov. Sant Ciril, acompanyat del seu germà sant Metodi, visqué llarg temps a Crimea. Allí cercà també el cos del Papa Clement I, que havia estat desterrat a aquell lloc. Trobà la seva tomba i, quan emprengué el retorn, juntament amb el seu germà, s'endugué les precioses relíquies.

En arribar a Constantinoble, els dos germans foren enviats a Moràvia pel emperador Miguel III. La missió tingué ben aviat un èxit insòlit. En traduir la litúrgia a la llengua eslava, els dos germans es guanyaren una gran simpatia entre el poble. Això, nogensmenys, suscità l'hostilitat contra ells per part del clergat franc que havia arribat abans a Moràvia... L'any 867 els dos germans viatjaren a Roma. Foren rebuts pel Papa Adrià II, el qual intuí que els pobles eslaus podien desenvolupar el paper de pont, contribuint així a conservar la unió entre els cristians d'ambdues parts de l'Imperi. Per això, no dubtà en aprovar la missió dels dos germans a Moràvia, tot acceptant l'ús de la llengua eslava en la litúrgia.

—Malauradament, a Roma sant Ciril emmalaltí greument. En notar que se li apropava la mort, volgué consagrar-se totalment a Déu com a monjo i prengué el nom monàstic de Ciril. Després, demanà amb insistència al seu germà Metodi —el qual, mentrestant, havia estat consagrat bisbe— que no abandonés la missió a Moràvia i retornés a aquelles poblacions. I adreçà a Déu aquesta invocació: "Senyor, Déu meu, escolteu la meva pregària i conserveu fidel el ramat que m'havíeu encomanat...".